

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek (przewodniczący)

SSN Marek Motuk (sprawozdawca)

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie sędziego Sądu Okręgowego w G. X. Y.

obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 107 § 1 u.s.p.

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej

na posiedzeniu w dniu 29 kwietnia 2025 r.

wniosku obwinionego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Najwyższego – Izby Dyscyplinarnej z dnia 10 grudnia 2018 r., sygn. akt II DSK 11/18

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. i art. 429 § 1 w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2024 r. 334, z późn. zm.)

postanowił:

pozostawić wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca pismem z dnia 20 lutego 2020 r. zwrócił się o wznowienie z urzędu postępowania dyscyplinarnego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Najwyższego – Izby Dyscyplinarnej z dnia 10 grudnia 2018 r., sygn. akt II DSK 11/18. W jego ocenie powołany wyrok obarczony jest wadą przewidzianą w treści art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. polegającą na nienależytej obsadzie sądu, a to

w świetle regulacji zawartej w art. 542 § 3 k.p.k. powoduje (obligatoryjnie) konieczność wznowienia postępowania z urzędu.

Zdaniem wnioskodawcy nienależyta obsada sądu wynika z tego, że wyrok w jego sprawie dyscyplinarnej wydał w II instancji Sąd Najwyższy w Izbie Dyscyplinarnej, a skład Sądu rozpoznającego tę sprawę tworzyli sędziowie powołani na stanowiska sędziowskie w tej Izbie w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustawy (Dz. U. z 2018 r. poz. 3). Na poparcie swojego stanowiska wnioskodawca przywołał fragmenty uchwały połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I-4110-1/20 oraz powołał się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2019 r., sygn. akt III PO 7/18.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego prowadzonego przed Sądem Najwyższym – Izbą Dyscyplinarną i zakończony prawomocnym wyrokiem z dnia 10 grudnia 2018 r., sygn. akt II DSK 11/18, jako niedopuszczalny, należało pozostawić bez rozpoznania.

Przepisy stanowiące podstawę wznowienia postępowania z urzędu, na które powołuje się skarżący, tj. art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., nie mają zastosowania w niniejszej sprawie, bowiem kwestia wznowienia postępowania zakończony prawomocnym wyrokiem Sądu Najwyższego, w składzie którego brał udział sędzia Izby Dyscyplinarnej, została uregulowana w przepisach szczególnych. Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz. 1259) sędziemu, w stosunku do którego wydany został przez Sąd Najwyższy w składzie którego brał udział sędzia Izby Dyscyplinarnej, prawomocny wyrok dyscyplinarny, przysługuje wniosek o wznowienie postępowania, który składa się w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie powołanej ustawy. Ustawa ta weszła w życie z dniem 15 lipca 2022 r., zatem sześciomiesięczny termin na złożenie wniosku o wznowienie postępowania upłynął w dniu 15 stycznia 2023 r.

Wnioskodawca nie wystąpił z wnioskiem o wznowienie postępowania w terminie przewidzianym w powołanej wyżej ustawie, a uprzednio złożony wniosek o wznowienie postępowania po wejściu w życie powołanych regulacji (15 lipca 2022 r.) został pozbawiony podstawy formalno-procesowej.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[M. T.]

[r.g.]

Marek Motuk

Marek Siwek

Paweł Wojciechowski